

КӨКТЕМ

Сансыз көкек сұңқылдап,
Көктем келді ертелеп
Нәзік үнмен сыңқылдап,
Бұйра бұлақ еркелеп.

Асау өзен арқырап,
Асқар таудан дүркіреп,
Айдын жатыр жарқырап,
Алды дала бір түлеп.

Көкте бұлттар күркіреп.
Жерге төкті өрмегін, —
Жауды жаңбыр сіркіреп,
Мейірленіп жерге күн.

Естіп аспан дауысын,
Асыққандай гүл шығып.
Аңдып бұлттар ауысын,
Колхозды ауыл құлшынып.

Алақанын тұр жайып,
Жас ағашта жапырақ.

Балғын өмір ғажайып
Жас дауыспен жамырап.

Көктемнен де көңілді,
Колхозды ауыл адамы!
Жатыр сеуіп егінді
Жайып тастап даланы.

Еңбек-ата жүр елде
ЕГІН жайда ту ұстап,
Қара бұйра кілемге
Алтын шашын уыстап,

Темір тепшіп, ер терлеп.
Трактор сүйреп даланы,
Бүгінгіден ертенге
Алып кетіп барады!

Көктем күйін бастады
Өз өнерін асыра,
Қысты қуып тастады
Асқар таудың басына.

Қасым АМАНЖОЛОВ.